

In Naam der Koningin

Enige weken geleden wilde ik een man bezoeken die vastzit in de bajesboten in Zaandam. Terwijl ik wachtte om door het poortje te mogen lopen (dat moet zonder 'piepen'), keek ik naar de gang erachter. Er hing een groot portret van Beatrix, in vol ornaat nog wel, dus met kroon en glitterjurk en zo'n sjerp om en zo'n bontkraag. Op dat moment zou ik niets liever hebben gedaan dan het van de muur te rukken en in stukken te scheuren. Ze zouden nooit snel genoeg bij me zijn geweest om dat tegen te houden.

Maar zo iets doe je niet als je op bezoek gaat in een gevangenis. De repercussies zijn voor de mensen daarbinnen, en vooral voor degene die je wilt bezoeken. Allicht ook voor jezelf, maar dat is dan je eigen keus.

Ik hield me dus in, zoals je je onder zulke omstandigheden altijd inhoudt. Maar ook al hield ik me in, toch werd mij, kort na mijn stille fantasie over de verscheurde Beatrix, de

toegang ontzegd. Reden werd niet gegeven. Later zou ik vernemen dat het was omdat ik 'meedoe aan demonstraties'. Op zaterdag 25 september (vandaag) is er zo'n demonstratie bij die Zaanse bajesboten, die daar liggen 'In Naam der Koningin'.

Zo wordt ook 'recht' gesproken in Nederland: In Naam der Koningin. En op diezelfde manier worden mensen langdurig in vreemdelingenbewaring opgesloten: In Naam der Koningin.

Ook 'In Naam der Koningin': deportaties van reeds langdurig opgesloten migranten, die op het moment dat ze te horen krijgen: "morgen ga je", een zelfmoordpoging doen door zich te verhangen, scheermesjes te slikken, hun polsen door te snijden, of een hartaanval krijgen, of zich gaan verzetten door zich in te smeren met poep, te trappen, bijten, spugen, worstelen...

Waarom doen mensen dat? Simpel: omdat ze bang zijn voor wat hen te wachten staat als ze eenmaal gedeporteerd naar dat verre land, wat 'In Naam der Koningin' heet "hun eigen land", uit het vliegtuig worden gegooid.

Inmiddels een twee maanden geleden werd het nieuwe detentiecentrum op Rotterdam Airport in gebruik genomen. De eerste verhalen komen naar buiten. Zo hoor je dat dus, over die zelfmoordpogingen en die hartaanval. 't Is nog maar net deze week gebeurd. Niet alle deportaties lukken, zo hoorde ik ook: zelfs geboeid en met een bijt- en spuugmasker op slaagden de beulen van de marechaussee er nog niet in een wanhopige vrouw te

deportereren. Zulke angstige mensen belanden in de regel, net als mensen die een zelfmoordpoging hebben ondernomen of in hongerstaking zijn gegaan, in de isoleercel (ook wel: observatiecel) voor 14 dagen. Ook: In Naam der Koningin.

"Een harmonieuze samenleving is gebouwd op respect, verdraagzaamheid en wellevendheid." Je zou haast gaan geloven dat Beatrix en haar 'volk' niet weten wat er gebeurt achter die muren, die hekken, en dat NATO draad, maar deze slotzin aan de troonrede is niets anders dan lijm dat het volk in het gareel moet houden en moet laten geloven in 'ons' land, 'onze' economie, en nu ook in 'onze' verdraagzaamheid.

Toen tijdens Prinsjesdag een voorwerp naar de Gouden Koets werd gegooid, sprong het publiek massaal op de durfal die het gedaan had. Ik begrijp die mensen niet, die mensen die gehuld in oranje rotzooi langs die route zich staan te vergapen aan de rijkdommen van de monarchie en zich dan laten aanleunen dat er bezuinigd moet worden. Waarom zijn zij niet ook boos, en nemen het initiatief over? Waarom geen rotte eieren en rotte tomaten voor dat stelletje opgedofte monarchistische kapitalisten dat zich verrijkt over de ruggen van de armsten, of die nu wèl of geen Nederlands paspoort hebben?

Wat brengt de mensen toch tot zulke verering van de grootste dieven en oplichters in hun paleizen? Is het een diepgeworteld nationalisme dat hen drijft? De vreugde over het, In Naam der Koningin, opjagen van andere mensen die als zondebok worden gebruikt om de 'eigen' burgers ook een beetje af te kunnen knijpen? Werkelijk, ik begrijp het niet. De man die iets gooide naar de Gouden Koets, die begrijp ik, wat zijn drijfveren ook waren. Zulks verdient eerder navolging dan vervolging.

"Onze stijgende levensverwachting is een groot goed." zo sprak Beatrix als allerlaatste. Met 'onze' bedoelde ze niet de levensverwachting van de mensen die opgesloten zijn in de detentiecentra. In Naam der Koningin worden naar hartenlust mensen kapot gemaakt.

Joke Kaviaar 23 september 2010